

Julebudet til dem, der bygge

Tekst: Chr. Hostrup, 1881 og 1884
Melodi: J. P. E. Hartmann, 1890

1.

Julebudet til dem, der bygge
her i mørket og dødens skygge,
det er det lys, som, aldrig slukt,
jager det stigende mulm på flugt,
åbner udsigten fra det lave,
trøster mildelig mellem grave.

2.

Julebudet i vinterens vånde,
det er Gud faders varme ånde,
menneskefaldet til frelse vendt,
menneskets adel på ny erkendt,
hjertets ret til at kæmpe og vinde
evig slået fast trods hver en fjende.

3.

Julebud under storm og torden
melder og giver fred på jorden,
fred til at stride vor strid med mod,
fred til at vente på enden god,
højt under medbør og dybt i sorgen,
fred for både i går og i morgen.

4.

Julebudet til dem, der græde,
det er vældet til evig glæde.
Glæd dig da kun, du menneskesjæl,
stinger end ormen endnu din hæl!
Favn kun trøstig, hvad Gud har givet,
løft dit hoved og tak for livet!

Jens Christian Hostrup, 1818-1892
Johan Peter Emilius Hartmann, 1805-1900